

Van: Blokbuster <donotreply@wordpress.com>
Verzonden: maandag 25 augustus 2014 12:37
Aan: Nieuwsarchief
Onderwerp: [Nieuw bericht] Ooggetuigenverslag van het protest in Ferguson

admin geplaatst: "De gevestigde media brengen ons natuurlijk niet het volledige verhaal van het protest tegen racisme en politiegeweld in Ferguson, Missouri. Na het neerschieten van een zwarte jongere, Michael Brown, waren er dagenlang protestacties die zich ook regionaal "

Nieuwe post op Blokbuster

Ooggetuigenverslag van het protest in Ferguson

by [admin](#)

De gevestigde media brengen ons natuurlijk niet het volledige verhaal van het protest tegen racisme en politiegeweld in Ferguson, Missouri. Na het neerschieten van een zwarte jongere, Michael Brown, waren er dagenlang protestacties die zich ook regionaal en nationaal verspreidden. Er zijn pogingen om de betogers af te doen als plunderaars. Alles wordt eraan gedaan om het protest te stoppen. We publiceren hieronder een verslag vanuit Ferguson zelf door Chris Gray van Socialist Alternative.

De hoek van Ferguson Ave en West Florissant is het Tahirplein van een hele generatie jonge geradicaliseerde kleurlingen die bereid zijn om alles op het spel te zetten voor de mogelijkheid van een betere toekomst. De vonk die aanleiding gaf voor deze opstand was de brutale moord op Mike Brown, maar het feit dat de beweging nog steeds momentum kent, is omdat iedereen in en buiten Ferguson weet dat dit verder gaat dan enkel Mike Brown.

Jongeren staan vooraan in deze beweging. Ze voelen het grote gevaar dat indien er niets uit deze beweging komt, zij zelf wel eens de volgende Mike Brown kunnen zijn. Ze staan kritisch tegenover Obama en de Democratische Partij. Ze zijn sceptisch over de traditionele leiders van de gemeenschap die de bevolking steeds oproepen om te wachten op het gerecht. Ze zijn zich bewust van het gebrek aan goede jobs, scholen en huisvesting.

Het vertrouwen van deze jongeren in hun capaciteit om de samenleving te veranderen en gerechtigheid voor Mike Brown te zoeken, is opmerkelijk. Ook uniek is dat ze dit willen doen doorheen collectieve en militante actie. Ze leerden dit door bijna twee weken lang iedere avond in actie te komen en daarbij op een machtige vijand te botsen in de vorm van de ruwe gewelddadige repressie van de staat en de lokale 'leiders' die de reeds behaalde overwinningen ondermijnen door de mensen te zeggen dat ze beter thuis zouden blijven.

Overdag is het moeilijk om de omvang van wat hier gebeurt in te schatten. Er zijn kleine groepjes mensen die langs de grote lanen protestborden vasthouden met slogans als “Justice for Mike Brown” of “hands up, don’t shoot”. Journalisten en televisieploegen trekken door de straten om iedereen die met hen wil spreken te interviewen. Het verkeer op Florissant Avenue rijdt normaal. Er zijn maar een paar agenten in de buurt. Zodra de zon begint neer te gaan, keren mensen van het werk terug, eten ze en beginnen ze op het voetpad samen te komen. Een groep van twintig tot dertig jongeren begint te betogen met strijd bare slogans. De groep zwelt aan. De politie begint de straten af te zetten en het verkeer om te leiden. Tegen de avond zijn er honderden betogers op het voetpad en sporadische betogingen op de weg. De actievoerders komen iedere avond terug.

Het gaat om lokale mensen die vanuit de naburige appartementen en wijken naar het protest komen. Niemand draagt politieke t-shirts, tenzij de alomtegenwoordige t-shirt met de slogan ‘hands up, don’t shoot’. Kerken hebben standjes met voedsel en water. Er is spijtig genoeg geen teken van een georganiseerde aanwezigheid van de vakbonden. De bonden geven wel miljoenen dollar uit om hun leden te mobiliseren voor Democratische politici die de gemeenschap verwaarlozen. Als ze deze middelen en steun zouden aanwenden om de beweging uit te bouwen, zou het meteen het verkeerde beeld doorprikken dat mensen van buitenaf die hun oprechte steun aan de beweging willen geven niet welkom zouden zijn.

Er kwamen grote gewapende voertuigen vol agenten in volle wapenuitrusting, klaar om om te schieten. Hun komst was algemeen bekend, maar in een poging om de provocatie wat te beperken, parkeerden ze naast en achter winkels en kantoren. Ze vormen een bezettingsleger. De meeste agenten komen niet uit St Louis. De meeste betogers zijn zwart terwijl bijna alle agenten blanken zijn. Naarmate de betogingen groter worden, komen ze naar de voetpaden en proberen ze te vermijden dat mensen groepjes betogers vormen. Ze provoceren, schijnen met felle lichten in de ogen van mensen, halen wapens boven,... De meeste arrestaties gebeuren geïsoleerd, er worden telkens één of twee mensen opgepakt. Ze vormen een lijn of blokkeren de betogers. Als er dan woorden vallen, komen ze ineens met een grote groep en richten ze hun wapens op de betogers om een jongere op te pakken. Als de betogers reageren, volgen rubberkogels en traangas. Deze tactiek doet de spanningen enkel verder oplopen. Er werden al honderden mensen op deze manier opgepakt.

Af en toe komen er geestelijken of lokale verkozenen naar het protest om te spreken voor wie wil luisteren. Ze zeggen de mensen om niet langer “zinloos opgepakt” te worden. Ze slagen er niet in om te zien dat de geradicaliseerde zwarte jongeren in Ferguson het vertrouwen van een hele generatie hebben opgekrikt. Wat ook hun benadering is, het uiteindelijke argument van alle officiële woordvoerders die hier opduiken is steeds hetzelfde: ga naar huis, laat het nu aan ons over. De jongeren van Ferguson weten beter en zetten zich af tegen het verraad van de vorige generatie die de burgerrechtenbeweging in de richting van de gevestigde orde heeft geduwd. De jongeren beseffen ook dat de beweging zo ver is gekomen omdat zij dit hebben gedaan.

Dat is waarom Jesse Jackson en Al Sharpton werden uitgejouwd toen ze naar Ferguson kwamen. Ze waren niet in staat om de beweging te controleren en vertrokken al gauw gefrustreerd.

Woensdagavond kwam Iyanla Vanzant, een televisiester uit de kringen van Oprah Winfrey, naar

Ferguson. Ze bracht ongeveer 75 mensen bijeen en begon de omstaanders toe te spreken in een poging om hen te overtuigen om naar huis te gaan. Terwijl haar cameraploeg de beste beelden probeerde te maken, begonnen de anonieme leiders van de beweging in Ferguson haar vragen te stellen. Iyanla bleek geen coherente strategie naar voor te brengen, in essentie vertelde ze de mensen dat ze niet wisten wat ze wilden. De mensen raakten gefrustreerd. Zij hebben gedurende twee weken alles op het spel gezet door in actie te komen. De sfeer ging naar een actief verzet tegen de boodschap van Iyanla. De aanwezigen protesteerden, de meeting viel uiteen. De omgeving van Iyanla begeleidde haar weg van de bijeenkomst.

Op donderdag begon ze te mobiliseren voor een bijeenkomst om 15u op de locatie van de moord op Mike Brown. Ze plaatste een video om haar “twee weken durende vredesactie” te promoten. Daarmee wil ze de mensen overtuigen om thuis te blijven en het aan een jury over te laten of de agent die Brown vermoordde zal vervolgd worden. Er kwam een grote menigte naar de afspraak. Zij moesten even wachten. Dan kwam Iyanla met haar team in een klein konvooi van SUV's met ook enkele veiligheidsagenten. Aanvankelijk begon het als een publieke meeting op straat met hetzelfde debat over blijven of naar huis gaan. Op een bepaald ogenblik stelde Iyanla dat ze een microfoon wilde en een kleine groep schoot in actie om de aanwezigen naar een mediatent aan de straatkant te brengen. Daar kondigde Iyanla aan dat ze met de jongeren van Ferguson had vergaderd en een groep onder de naam ‘De machtige 13’ zou opzetten, een groep van jonge zwarte mannen die een leidinggevende rol in de strijd kunnen spelen en met zichzelf als coach van het team.

Het is de meest recente poging om de beweging te recupereren. Het establishment erkende dat het niet in staat was om de situatie onder controle te krijgen zonder dat het een deel van de jongeren van Ferguson mee krijgt. De ‘Machtige 13’ bestaat enkel uit mannen. Iyanla probeert hen voor te stellen als strijders van de gemeenschap, maar aan de vele zwarte vrouwen in de strijd gaat ze gemakshalve voorbij. Zij weten dat het niet enkel om de ervaring van de zwarte activisten gaat, maar dat de strijd om deze manier in een bepaald kader wordt geplaatst. Een aantal van de 13 uitverkorenen zijn effectief opkomende lokale leiders die de afgelopen twee weken een enorme autoriteit hebben uitgebouwd. Anderen komen van buiten Ferguson en hebben banden met de partijmachine van de Democraten. Ze stelden zich voor aan de omstaanders. Velen zien het als een stap vooruit omdat het establishment eindelijk de rol van de lokale jongeren erkent. Maar tegelijk is het duidelijk dat deze nieuwe stap erop gericht is om met het establishment de situatie in Ferguson onder controle te krijgen.

Naast de betoging sprak een jonge man met de naam Travis enkele omstaanders toe. Hij leeft op straat. Ik zag hem de avond voordien op Fox News. Hij verdedigde de beweging op briljante wijze tegenover enkele offensieve rechtse commentatoren. Hij had de video van zijn interview nog niet gezien. Voor de acties had Travis een deeltijdse job, maar hij stopte hiermee om deel van de beweging te vormen. “Het is niet erg, ik kreeg sowieso niet veel uren”, zegt hij. Travis gaat volledig op in de beweging, hij is er de volledige avond, leidt betogingen, scandeert slogans en praat met iedereen. Hij moedigt mensen aan om te blijven en de beweging overeind te houden. Niemand sprak hem aan om deel van de ‘Machtige 13’ te worden. De avond voordien sprak ik ook met twee jonge vrouwen, Josie en Peach, die er ook van bij het begin waren. Ze hebben beiden een voltijdse job en

één van hen studeert ook aan een lokale universiteit. Dit zijn de echte machtige jongeren van Ferguson en zij willen niet buigen.

Later op de avond begonnen honderden betogers samen te stromen aan West Florissant. De politie dook opnieuw op. De aanwezigen begonnen slogans te scanderen en te betogen. Mensen sloten zich bij de betoging op het voetpad aan. Omstaanders werden door de actie opgeslorpt. De betogers trokken uiteindelijk de straat op. Hun slogans bereiken enkel henzelf, de massale mediaploeg en de zwaar bewapende agenten op hun militaire voertuigen. Travis stond vooraan met een spandoek. De betoging duurde drie uur. Ondertussen vroeg ik mensen wat ze vonden van de 'Machtige 13'. De meesten keken verbaasd. "De machtige wie?" De gesprekken gingen al gauw en steeds opnieuw over de noodzaak om het protest aan te houden en de strijd niet op te geven. Het weekend komt er aan. Dit is een arbeidersbuurt, iedereen verwacht groter protest tijdens het weekend.

[admin](#) | augustus 25, 2014 om 10:36 am | Tags: [Ferguson](#), [vs](#) | Categorieën: [Internationaal](#) | URL: <http://wp.me/p3CbqJ-1ZA>

[Abonnement Opzeggen](#) om geen posts meer te ontvangen van Blokbuster.

Verander je e-mail instellingen in [Beheer abonnementen](#).

Problemen met klikken? Kopieer en plak deze URL in je browser:

<http://blokbuster.be/nl/?p=7662>